

3. Επί του δεύτερου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως που εξέτασε το Γενικό Δικαστήριο

Το Γενικό Δικαστήριο λόγω πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως δεν αναγνωρίζει κανονιστική ισχύ στο Έγγραφο εργασίας της Γενικής Διευθύνσεως Έρευνας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την «Βουλευτική ασυλία στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, σειρά Νομικά θέματα» και δεν λαμβάνει υπόψη τις αρχές που μνημονεύονται σε αυτό, με αποτέλεσμα να εκτιμά εσφαλμένα το άρθρο 9 του Πρωτοκόλλου αριθ. 7, υπό το πρίσμα των πραγματικών περιστατικών της συγκεκριμένης υποθέσεως.

4. Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως που εξέτασε το Γενικό Δικαστήριο

— Επί της υφισταμένης πρακτικής των αποφάσεων του Κοινοβουλίου

Σε αντίθεση προς ό,τι δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο, υπήρχε πάγια πρακτική των αποφάσεων του Κοινοβουλίου «συνιστάμενη στην απόρριψη των αιτήσεων για την άρση της βουλευτικής ασυλίας που βασίζονται σε περιστατικά που σχετίζονται με την πολιτική δραστηριότητα των βουλευτών», η οποία θα έπρεπε να το οδηγήσει σε διαφορετικό συμπέρασμα σχετικά με την άρση της βουλευτικής ασυλίας.

— Επί του *fumus persecutionis*

Οι δικαστικές αρχές δεν ασκούν κανέναν έλεγχο όσον αφορά τον κομματικό ή μη χαρακτήρα ενώσεως, γεγονός που το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να λάβει υπόψη από την απλή ανάγνωση του νόμου της 29ης Ιουλίου 1881.

Το Γενικό Δικαστήριο μπορούσε να εξακριβώσει, από την εξέταση των διατυπώσεων της προσκλήσεως στο συνέδριο που οργάνωσε η Fédération des Maisons des Potes, τον κομματικό χαρακτήρα της ενώσεως αυτής η οποία αποτελεί πολιτικό αντίπαλο του Front National και του Jean-François Jalkh.

Πρόκειται για σαφή περίπτωση *fumus persecutionis*.

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Δεκεμβρίου 2018 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 24 Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση T-29/17, RQ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-831/18 P)

(2019/C 65/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-P. Kerpenne, J. Baquero Cruz)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: RQ

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (έβδομο πενταμελές τμήμα) της 24ης Οκτωβρίου 2018 στην υπόθεση T-29/17, κατά το μέρος που ακυρώνει την απόφαση C(2016) 1449 τελικό της Επιτροπής, της 2ας Μαρτίου 2016, σχετικά με αίτηση άρσεως της ετεροδικίας του RQ·
- να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως του ανααιρεσίβλητου, η οποία είχε ασκηθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και να αποφανθεί οριστικά επί των ζητημάτων που αποτελούν αντικείμενο της υπό κρίση αιτήσεως αναρέσεως, ή, σε περίπτωση κατά την οποία η διαφορά δεν είναι ώριμη προς εκδίκαση από το Δικαστήριο, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί·
- να καταδικάσει τον πρωτοδικώς προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής τόσο όσον αφορά την πρωτοβάθμια διαδικασία όσο και όσον αφορά την ανααιρετική διαδικασία.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, η Επιτροπή προβάλλει τρεις λόγους:

1. Πρώτον, σε αντίθεση με το Γενικό Δικαστήριο, η Επιτροπή φρονεί ότι η απόφαση για την άρση της ετεροδικίας δεν αποτελεί βλαπτική πράξη για τον πρωτοδικώς προσφεύγοντα και δεν μπορεί, επομένως, να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως. Συνεπώς, κατά την άποψη της αναιρεσείουσας, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει από πλάνη περί το δίκαιο κατά το μέρος που έκρινε την προσφυγή παραδεκτή.
 2. Δεύτερον, η Επιτροπή φρονεί ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση προβαίνει, όσον αφορά το δικαίωμα ακροάσεως, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε εσφαλμένη ερμηνεία του δικαιώματος αυτού κατά το μέρος που στηρίζεται σε πεπλανημένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ (αρχή της καλόπιστης συνεργασίας) και της γενικής αρχής της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των οργάνων της Ένωσης και των αρχών των κρατών μελών.
 3. Τρίτον, η Επιτροπή φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά τον χαρακτηρισμό της συμπεριφοράς της Επιτροπής εν προκειμένω, ως εκ του ότι εκτίμησε ότι η εν λόγω συμπεριφορά δεν ήταν επαρκής για να γίνει σεβαστό το δικαίωμα ακροάσεως του πρωτοδικώς προσφεύγοντος.
-